

dr Magdalena Błażek

dr Aleksandra Lewandowska-Walter

Wykład

Relacja *mistrz – uczeń* – konteksty akademickie i terapeutyczne

Człowiek bez mistrza jest jak „lilia rosnąca na bagnie – piękny kwiat, ale bez korzeni”

(Yalom, 2018)

Relacja "mistrz - uczeń" stanowi ważny wymiar kształtowania człowieka zarówno w obszarze jego kompetencji, jak i charakteru czy sfery duchowości. Olbrycht (1998) proponuje rozpatrywać ją w trzech wymiarach: 1) doskonałość, 2) autorytet, 3) wzór osobowy. Jest ona szczególnie ważna wtedy, gdy dotyczy procesu kształcenia i wiąże się z oddziaływaniem jednej osoby (mistrza) na drugą (ucznia). Istotą tej relacji jest doskonalenie się ucznia pod wpływem oddziaływań mistrza, czyli oparcie procesu rozwoju osobistego na autorytecie i zaufaniu do niego. Relacja jaką nawiązują mistrz i uczeń podzielić możemy na rzeczywistą i przeniesieniową (Zalewska, 2009). Im bardziej relacja ta jest rzeczywista, czyli oparta na faktach, z jasno określonymi rolami, pełna akceptacji i ewoluująca, tym jest lepsza. Nadmiernie emocjonalny, bazujący na nieświadomionych oczekiwaniach, przeniesieniowy charakter tej relacji czyni ją trudną, czasem bolesną, pełną niedomówień. Istotne jest zatem pogłębianie autentyczności w relacji poprzez osobiste spotkania, określenie wzajemnych oczekiwań, rozmowy, otwartość, w szczególności możliwość otwarcia się ucznia przed mistrzem, rozmawianie o trudnych sprawach oraz wspólne przedsięwzięcia. Dzięki obecności tych elementów w relacji z mistrzem wzrasta motywacja do pracy oraz osiągnięcia ucznia. Mistrz to najwyższa i najtrudniejsza funkcja nauczyciela, a do jej osiągnięcia nie wystarczą kompetencje formalne. Równie ważne są kompetencje moralne i osobowościowe. Relacja

Organizatorzy:

Prezydent Miasta Gdańska • Gdański Ośrodek Pomocy Psychologicznej dla Dzieci i Młodzieży •
Uniwersytet Gdański • Fundacja Psychologiczna

„Mistrz-Uczeń. O relacjach w psychoterapii.”

30.11-01.12.2018, Gdańsk

mistrza i ucznia jest bowiem związkiem wielowymiarowym. Doświadczenie spotkania z mistrzem, wpływa na dalsze życie ucznia, a także na jego szanse stania się mistrzem.

Według Stróżewskiego (1996) to uczeń wybiera mistrza, który powinien spełniać warunki konieczne, takie jak: przekazywanie hierarchii wartości, przekazywanie metod postępowania, nie narzucanie poglądów i rozwiązań, oferowanie pomocy i czasu, życzliwość oraz warunków wystarczający, jakim jest radość z kontaktu z uczniami. Jennings i Skovholt (1999) zidentyfikowali poznawcze, emocjonalne i relacyjne cechy 10 mistrzów-terapeutów. Terapeuci mistrzowie (a) są otwarci poznawczo; (b) czerpią intensywnie z nagromadzonych doświadczeń; (c) doceniają złożoność poznawczą i niejasność; (d) są emocjonalnie otwarci; (e) są zdrowi psychicznie i dojrzały oraz zajmują się własnym dobrostanem psychicznym; (f) są świadomi, w jaki sposób ich zdrowie emocjonalne wpływa na ich pracę; (g) posiadają silne umiejętności w zakresie relacji; (h) są ekspertami w wykorzystywaniu swoich wyjątkowych umiejętności relacyjnych w terapii.

Celem wykładu jest podjęcie rozważań na temat znaczenia relacji mistrz-uczeń w procesie kształtowania dojrzałego charakteru i kompetencji oraz pozostawania otwartym, twórczym i gotowym do przemiany.

Organizatorzy:

Prezydent Miasta Gdańska • Gdański Ośrodek Pomocy Psychologicznej dla Dzieci i Młodzieży •
Uniwersytet Gdański • Fundacja Psychologiczna